

Forfatter: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev

Titel: BREV TIL: Christensen, Balthazar Matthias FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1870-11-08)

Citation: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev: "BREV TIL: Christensen, Balthazar Matthias FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1870-11-08)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 773. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020525.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Formanden for Folkethingets Udvalg angaaende »foreløbig Lov om Udstedelsen af Creditbeviser«, Overretsprokurator B. Christensen. Kjøbenhavn, 8. November 1870.

I meget æret Skrivelse af 4de ds.¹⁾ har Hr. Overretsprokuratoren som Formand for det af Folkethinget nedsatte Udvalg henledet min Opmærksomhed paa flere Punkter, om hvilke forskjellige Medlemmer af Udvalget have ønsket at erholde nærmere Oplysninger. Medens jeg med Hensyn til den Grev Frijs meddeelte Instruction tør henholde mig til, hvad jeg mundtlig allerede har havt den Ære at gjøre gjældende i mit Møde med Udvalget, skal jeg derimod tillade mig her enkeltviis at undersøge og saa vidt muligt besvare de forskjellige Spørgsmaal, som i ovenmeldte Skrivelse ere blevne fremhævede.

1) Man har »ønsket Oplysning om, hvorvidt og hvorledes der fra Regjeringens Side, foruden Forhandlingerne med Frankrig og Preussen, forinden og efter Neutralitetsbeslutningen ogsaa maatte være forhandlet med andre fremmede Magter, deriblandt de mindre Magter Sverrig-Norge og Hollands. 774om Rigets Stilling og specielt om Nordslesvigs Tilbageerholdelse, samt hvorvidt og hvorledes der maatte være virket hen til at sikre os, uanseet vor Undladelse af vor officielle Anerkjendelse, ogsaa den franske Republiks Velvillie og Tilslutning til Keiserdømmets Politik eller særlig Pragerfredens § 5.«

I denne Anledning skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de forskjellige europæiske Stater forinden og efter Neutralitetsbeslutningen vare altfor beskjæftigede med deres egne Interesser og med de Farer, som Krigen kunde medføre for dem selv, til at man turde haabe, at de vilde være særligen tilbøielige til under saadanne Omstændigheder at indlade sig paa Forhandlinger med den kgl. Regjering om Rigets Stilling og Nordslesvigs Tilbageerholdelse. Hvad navnlig de mindre Stater angaaer, vil det erindres, at Holland, allerede inden Krigen udbrød, erklærede sig neutral, at Sverrig-Norge hurtigt fulgte dette Exempel, og at begge med Omhu undgik ethvert Skridt, som kunde forstyrre deres Forhold til nogen af de krigførende Magter. Endelig maatte Øieblikket synes mindre vel valgt til at forhandle med den nye franske Regjering om det nordslesvigske Spørgsmaal, da Keiserens Tilfangetagelse, Armeens Overgivelse og det forestaaende Angreb paa Paris med Rette maatte lægge udelukkende Beslag paa Regjeringens Tid og Opmærksomhed. Jeg skal imidlertid tilføie, at jeg efter den herværende franske Gesandts Meddelelser har al Grund til at være overbeviist om, at den nuværende franske Regjering nærer en lige saa levende Interesse for Danmark som dens Forgjænger.

2) Forsaavidt man dernæst har ønsket »Oplysning om Foranledningen til General Raasløffs i Acterne ommeldte Sammenkomst med Keiser Napoleon og en Fremstilling af den derved stedfundne Forhandlings Character og Indhold«, seer jeg mig ikke i Stand til nærmere at kunne udtale mig desangaaende. Det var af aldeles private Grunde, s. 775at Gen. Raasløff allerede før Krigens Udbrud havde begivet sig til Frankrig, han har under sit derværende Ophold ikke udført nogetsomhelst Hverv for den kgl. Regjering, og de Samtaler, han der kan have havt med forskjellige politiske Personligheder, have derfor bevaret en udelukkende privat Character. Angaaende hans Samtale med Hertugen af Gramont har den kgl. Gesandt været istand til at indberette, fordi han selv havde været tilstede derved; men jeg kan Intet oplyse om den Audients, som Gen. Raasløff skal have havt hos Keiser Napoleon. —

3) Man har endvidere ønsket at erfare »hvilke de Competente maatte være, som efter Forestillingen til Kongen af 24de Juli¹⁾ skulle have troet, at Preussen da var villig til at tilbagegive os Nordslesvig, samt hvorpaa denne Tro kan antages at have været bygget.« — De Yttringer, der nærmest have givet mig Anledning til at udtrykke mig om dette Punkt saaledes, som skeet er i den ovennævnte allerunderdanigste Forestilling, ere fremkomne fra forskjellige Diplomaters Side; men de vare øiensynligen snarere begrundede i Vedkommendes egne personlige Formodninger end støttede paa bestemte positive Data. Som det fremgaaer af ovennævnte Forestilling, har jeg derfor heller ikke kunnet tillægge disse Yttringer nogen væsentligere Betydning, om jeg end ikke troede ganske at burde lade dem forblive uomtalte.

4) Endelig har der været fremsat et Ønske om, »at den Note, hvori Danmarks Gesandt i Berlin ytrer, at han anser en preussisk Occupation af Nørrejylland for ikke umulig, maatte blive meddeelt Udvalget.« — Selv om denne Formodning var fremsat i en enkelt Depeche og ikke, hvad nærmest er Tilfældet, snarere var forudsat i forskjellige af Kherre Quaades Rapporter, vilde jeg dog ikke kunne have anseet det for forsvarligt at meddele et saadant Actstykke, der selvfølgelig vilde være af den meest confidentielle Natur ogs. 776kunde have til Følge, i høi Grad at compromittere den kgl. Gesandts Stilling og de fortrolige Forbindelser, som det maatte kunne være lykkedes ham at forskaffe sig i Berlin.

Koncept, rettet og forsynet med Overskrift af P. Vedel. — »Politiske Koncepter med Indlæg« III. U. A.